

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

1117 St. Clair Ave. Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50, za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50, za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00, za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celotno leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents

Entered as second-class matter January 5th, 1900, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 61 Tue., March 14, 1944

Naš politični zaton

London se pripravlja, da končno veljavno reši jugoslovansko in poljsko vprašanje in zadeva se zdi nujna. Stalin je odklonil poljske protipogojne glede rusko-poljske vzhodne meje, in premier Churchill ga namerava po vsej priliki podpreti pri njegovih zahtevah. Churchill je tudi poklical v London jugoslovanskega kralja in nekatere ostale voditelje jugoslovanske zamejne vlade v Kairu, v prizadevanju, da se doseže sporazum med Titom in Mihajlovičem.

Toda je pa še neka zadeva, ki je prav tako važna kakor gornji dve in ki se jo popolnoma zanemarija, ker ni nobene velesile, da bi zahtevala tozadevno odločitev, kakor jo je zahtevala Sovjetska Rusija v slučajih Jugoslavije in Poljske.

To zadevo tvori italijansko vprašanje. V severni Italiji, ki je zasedena po nemškem vojaštvu in vladana po Mussolinijevem režimu, so se uprle antifašistične in antinacijske sile. Italijansko delavstvo je zastavalo ter zahteva konec rekrutiranja italijanskih mož in mladeničev za fašistično armado, prenehanje pošiljanja italijanskih delavcev v Nemčijo ter takojšnji povratak Italijanov, ki so bili deportirani v Poljsko. To je prvi velik upor proti fašistom v zapadni Evropi.

Naša politika pa vse to ignorira, kljub temu da je anglo-ameriška propaganda poprej vsa leta pozivala italijansko ljudstvo na prav ta upor, in sicer ne samo proti fašističnemu režimu, temveč v avgustu tudi proti maršalu Badoglio, ko smo izvajali nanj pritisk, da bi se uklonil in podal. No, zdaj se je ta odpor udejstvil.

Istočasno pa nadaljujemo z dajanjem svoje podpore italijanski vladi, ki je, po mnenju vseh antifašistov, skoraj toliko kot fašistična. Mi še zdaj nismo likvidirali fašističnega režima, temveč smo ga — z izjemo nekaterih najvišjih uradnikov — obdržali v sedlu. V svrhu oblikovanja demokratske miselnosti se ne poslužujemo italijanskega časopisa, katerega kontroliramo, niti ne dovoljujemo antifašističnim skupinam svobodnega zborovanja, na katerem bi razvile svoj antifašistični program, kakor tudi ne storimo ničesar, da bi se v Italiji rekrutirala antifašistična armada.

Sodeč po obnašanju anglo-ameriških okupacijskih armad, je naš namen, zatrtje vsakega italijanskega nastopa proti fašizmu.

Argument k temu je, da se mora tak nastop odložiti, dokler ne zasedemo Rima. Toda čemu naj igra kako mesto, pa čeprav je to glavno mesto, kako vloga pri fundamentalni politiki? Zamejne vlade, s katerimi imamo opravka že vse izza pričetka vojne, nimajo v svojih rokah niti pedi svojega ozemlja.

Ze danes so na rokah dokazi, da bo imela ta izročitev političnih zadev v vojaške roke zgodovinske posledice. Ista procedura je imela težke posledice tudi po prvi svetovni vojni.

V zadnjih letih je bila nemška republika nešteto krat obtožena, da ni likvidirala starega režima ter da je pustila na krmilu njegova sodišča, armado in civilno birokracijo, torej sama antidemokratska semena, ki so rodila Hitlerja in drugo svetovno vojno. Ta obtožba ni neutemeljena. Toda, kdo je odgovoren za vzdržanje tega režima?

Resnici na ljubo moramo priznati, da so bile za ohranitev tega režima odgovorne zavezniške vojaške okupacijske oblasti. Ko se je kajzerjev režim razsul, se je nemško ljudstvo dvignilo in polni revolte. V Nemčiji je bil formiran osrednji svet delavcev, vojakov in kmetov, ki je prevzel vso administracijo z vsem omrežjem lokalnih pomožnih svetov. Ogromna večina nemškega ljudstva je bila tedaj socialno-demokratska in antikomunistična.

Ti sveti so se smatrali kot začasna telesa, iz katerih naj se osnuje konstruktiven parlamentarni sistem. Toda, ko so naše armade vkorakale v Nemčijo, niso hotele sodelovati in podpreti teh nasprotnikov starega režima, temveč so mesto tega postavile na vplivna mesta zopet imperialne uradnike.

To dejstvo je rekordinano v poročilu polkovnika I. L. Hunta, poveljnika tretje armade ameriških okupacijskih čet v letih 1918-20. Svoje poročilo je dal v svojstvu častnika, ki je imel pod svojim nadzorstvom civilne zadeve. Omenjeni polkovnik je izjavil: "Politične institucije, s katerimi je prišla v stik ameriška armada, so bile institucije starega režima. Večina starih imperialnih uradnikov in častnikov je ostala na svojih mestih."

Tu imate torej zgodbo, ki se ponavlja zdaj v Italiji. Anglo-ameriška okupacijska armada, ki ima politično popolnoma svobodne roke, se bo zvezala z zasidranimi oblastmi, kajti — po besedah polkovnika Hunta — "izvežbani in odgovorni uradniki bolje izpolnjujejo naročila kot kdo izmed drugih..."

Toda pomniti moramo, da imajo revolucionarna gibanja svoje momente. Zamujeni trenutki se nikoli več ne povrnejo, nakar zavzamemo takšna gibanja druge, nasilnejše faze. Brez politične strategije, ki bi kanalizirala revolucionarne sile, bodo slednje umrle ali pa izpolnile popolnoma iz dosega naše kontrole.

Opis drame "Trnjeva krona"

(Privredil J. S.)

(Nadaljevanje)

Tretje dejanje

V tretjem dejanju že sije milost vstajenja. Po križanju! Klavdija globoko zamišljena v zavoj pergamenta! Gaj boječe vstopi s Stefanom in odkrito pove, da je bil na Kalvariji; kako da ga je ganilo odpuščanje sovražnikom na križu umirajočega. Stefan poskrbi za Jezusovo telo. Gaj predstavi svoji materi Klasijski, kot enega izmed onih, ki so križali Jezusa. Mara in Klasijski sta sama. Zelo prepadena in blede je Mara. Klasijski ji izroči trnjevo krono izpod plašča, in ji nazorno opiše kronanje, kar pa prav nič ne ugaja Mari. Prikipiti se ji končno hoče z načrtom, kako se bo maščeval nad morilcem njenega očeta. A ni smehljaja za "dvorljivega viteza" na Marinih ustnih. Bolno srce pač ne rodi sladkih smehljajev. V mučnem položaju je Stefan, ko vstopi. Mari pa je ravno prav, da se izogne nadležnega in brezsrčnega Klasijskega. Sveta jeza prevzame Stefana, ko zagleda Jezusovo krono! Vname se besedni boj med Stefanom in Klasijskim, ko tako bogokletno zasramuje Križanega. V resnici, vojaški poklic je otopel Klasijski možgane; tepeci ne slu-

tijo božjih resnic. A Rimljan ni spremenljiv za žalitve. Z mečem hoče to dokazati Stefanu, kar Mara k sreči še prepreči. V maščevalni jezi in z zaničljivim posmehom zapusti Klasijski dvorano.

Mara razodene Stefanu, da je spregledala: Jezus je Sin Božji; Klavdija se vrne v palačo. Zgane se ob pogledu na trnjevo krono. Tudi ona kot Mara pripozna: "Kdor umira v takih bolečinah in umirajoč odpušča svojim sovražnikom, mora biti Sin Božji." Nauk Križanega ni le v besedah, ampak tudi v izpolnjevanju njegovih zapovedi — v dejanju. Mara premaga še zadnje oviro v svoji duši, "Odpuščanje," kar za zagrizenega Juda ni lahko. Iz srca ji prihajajo besede: "O Jezus, k tebi prihajam. Odpusti mi, kakor jaz odpušчам vsem, tudi Barabii!"

S prošnjo Klavdije: "O Gospod, pomagaj nam nositi krono trpljenja, kakor si Ti sam nosil svojo zvesto do smrti," se zaključita ta pretrsljiva drama "Trnjeva krona."

Pridite in ne bo vam žal, ne časa, ne denarja, v nedeljo 26. marca 1944 v Slovenski narodni dom na St. Clairju! — Pridite!

(Dalje prihodnjič.)

BESEDA IZ NARODA**Se spominja na Cleveland**

Forest City, Pa.—Hello! Kako se še kaj imate v Clevelandu? Pred več leti sem tudi jaz s konji "furnal" tam po tisti slavi St. Clair Ave. Imel sem takrat tri konje pod svojo "komando." (Prav za prav, so menda imeli največkrat konji mene pod svojo komando.) Ja, takrat pa so bili luštni časi, da je bilo res prijetno na St. Clairju. Ko je bilo enkrat polnoči v soboto večer, so se kar vrstile glasne harmonike in petje gori in doli po St. Clairju. To se pravi od Žužemberka pa do Ribnice. Na 55. cesti je bilo navadno najbolj drenj, pa to ni motilo "kransjke" harmonike s slovensko pesmijo.

Ko tako prebiram Ameriško Domovino, pa se mi obujajo spomini na one dni, ki bili so pa več jih ni. Pozdrav vsem prijateljem širom Clevelanda, Mathew Derk, Box 692, Forest City, Pa.

Lokalni odbor št. 2 JPO-SS

Minilo je že nad mesec dni odkar sem zadnjič poročal vste in imena darovalcev. Od tedaj pa je bilo precej lepo število darovalcev in da nisem prej poročal, je temu kriva prezaoplenost. Rad bi se človek izkazal hvaležnega s tem, da bi čim prej priobčil, a za enkrat mi ni tega ni bilo mogoče.

Od zadnjega poročila do sedaj so prispevali:

Iz daljne Montane se je zopet oglašila in poslala Mrs. Katarina Penica vsoto \$125. Res mora biti to blaga duša, bi rekel po domače, ona v resnici zasluži najlepšo zahvalo. Društvo Lunder Adamič št. 28 SNPJ je prispevalo zopet \$100. To društvo je med prvimi in članstvo je lahko ponosno na to.

Društvo Comrades št. 566 S. N. P. J. je darovala \$25. To je angleško poslušajoče društvo in je prvo med angleško poslušajočimi društvi, ki je poslalo svoj prispevek, zato najlepša jim hvala. Lepo je od njih, da sledijo starejšim in pomagajo, lepa je njih misel in čut, da so še vedno, ako ravno rojeni v Ameriki, tudi Slovenci. Darovali pa so tudi štiri steklenice "ta močnega." Za vse skupaj

najlepša jim hvala.

Društvo Svobodomiselnih Slovencev št. 2 SDZ je darovalo \$15; po \$10 so darovali: John F. Brodnik, Mr. in Mrs. John Centa iz Kuhlman Ave., John Keržnik iz Burley, Idaho, Da. F. J. Kern, (mesto venca za pok. Anton Kauškom), Joseph Seme, društvo Napredne Slovencev št. 137 SNPJ, (ki so določile, da bo ta vsota njih mesečni prispevek) — človek bi rekel, da so to prave Samarijane, in Progresivne Slovence krožek št. 2.

John Markič je prispeval \$6; po \$5 so prispevali: John Resetich iz De Pue, Ill., Anton Jaksetich, Louis Meglich, društvo Carniola Hive št. 493 T. M., društvo Novi dom št. 7 SDZ, Vincent Salmič, društvo Složne sestre št. 185 SNPJ, društvo sv. Katarine št. 29 ZSZ, društvo Svob. Slovence št. 2 SDZ (na mesto venca za pok. Mrs. Grozde-Burger) in Joseph Skuk.

Joseph Sporar daroval \$4; Herman Grebenc daroval \$3, Frank Česnik \$2.50; po \$2: prispevala Ignac Benkše in Herman Grebenc iz De Pue, Ill.

Po en dolar so prispevali: John Martinčič, Frank Ogrin, neimenovan, Mrs. Tavžel, Joseph Cerjak, Steve Černe in Frank Silc.

Sedaj pa vsem skupaj—hvala vam, ki se zavedate potrebe in prispevate za uboge trpinke, katerim se bo z vašo pomočjo celilo rane. Upajmo, da ni več daleč čas, ko se jim bo lahko nudilo pomoč, ki so jo tako silno potrebni.

Ne omahujmo tukaj, delujmo, da čim več doprinesemo, kajti hvaležni nam bodo oni, ki bodo prejeli. Ni dovolj, da samo govorimo, da "imam sree na mestu in kadar bom lahko pomagal bom že za svoje skrbel, drugi pa naj za svoje..." Takih je veliko, dvomim pa, da imajo v svojem srcu voljo za pomoč—niti za svoje ne.

Pišemo in beremo, "da kri ni voda," torej držimo se tega gesla in darujmo, prispevajmo vsak po svojih močeh, pa ne samo za svoje, povejmo celemu svetu, da so vsi NASI.

V imenu trpečega naroda v stari domovini in v imenu Lokalnega odbora št. 2 JPO-SS še enkrat hvala vsem.

Joseph Okorn, blaginjak

Žalostna obletnica

Bilo je na cvetno nedeljo, ko so prihrumeli nad glavno mesto Jugoslavije sovražni bombniki sijajoči grozo in smrt med prebivalstvo in iz krasnih stavb so nastale razvaline. Koliko nedolžnih življenj je bilo pri tem uničenih in koliko hudega povzročena, si lahko vsakdo sam predstavlja.

Od tistega časa poteka sedaj že tretje leto in naš ubogi narod še vedno trpi, hudo trpi pod sovražnikovo peto, kjer prenaša vse mogoče tiranije in ponižanje.

Toda naši bratje in sestre onstran morja vedo, da se tudi njim bliža zarja odrešitve in prav gotovo iz tega upanja črpajo moč, da tako lažje prenašajo vso veliko nesrečo, ki jih je zadel.

Vojna bo mnogim uničila vse, kar so imeli. Samo predočimo si vse to gorje kot so razkropile družine, porušeni domovi, povsod sama beda. Zato pa ni nič plemenitejšega za nas ameriške Slovence kakor to, da skušamo po svojih močeh pomagati k zbiranju sklada, kateri bo po vojni vsaj nekoliko olajšal njih stisko.

Torej, na cvetno nedeljo 2. aprila, bo v namen tretje obletnice, odkar je sovražnik vpadel v našo staro domovino, priredila podružnica št. 2 JPO-SS lepo igro "Roksi." Začetek bo ob pol štirih popoldne v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. Ta igra, ki vsebuje nekaj resnega in še več pa šaljivega, je bila podana pred kratkim v Collinwoodu in je bilo slišati, kako izvrstno je bila podana in da je pri natrpani dvorani občinstvu splošno ugajala.

Tudi na isti omenjeni dan bodo nastopili isti igralci, ki so priznani kot eni najboljših in poleg tega pa ima vsak igralec vlogi, ki je kot nalašč zanj. Tako se izražajo vsi tisti, ki so igro že videli, pa jo hočejo ponovno videti. Iz tega je razvidno, da bo vzprijeto zopet nekaj, kar je v današnjih časih bolj redka stvar. Poleg tega pa bodo še druge točke na programu, kot: govori, petje, godba in nastopil bo nek mlad članovnik, ki nam bo pokazal svojo umetnost. Vstopnina k vsemu temu je samo 50 centov.

Slovenci, Slovence, vsi na dan 2. aprila in s tem pokažimo, da nismo pozabili velike tragedije, ki se je završila pred tremi leti, pridimo na cvetno nedeljo vsi v Slovenski narodni dom k tej obletnici. Saj s tem bomo pokazali, da smo vsi kot eden, na strani trpečega naroda v stari domovini. Pozdrav,

Frances Ponikvar

Kadar se peljem na sprehod

Hubbard Rd. — Kakor sem že moj zadnji dopis pričel z vremenom, bom pa še tega. Večkrat sem že omenil, da smo imeli letos jako lepo zimo, zato pa mrz in sneg sedaj toliko bolj pritiska. Te dni imamo pravo sibirsko zimo, da ni prav nič prijetno na prostem. Po opravljenem delu se najraje držim pri toplem furnezu in svetovne novice pregledujem.

Kot vse nekaj izgleda, bomo imeli letos v tekmi za guvernerski urad tudi Slovence v osebi clevelandskega župana g. Frank J. Lausche. Če bo prodril, bo to kaj častno za ves slovenski narod, ampak jaz mislim, da mora biti že gotovo zmage, ker drugače bi gotovo ne "ronal." Seveda pa bo ronil pod vplivom stranke, ker tista stranka se zaveda, da je Lausche najverjetnejši izmed vseh kandidatov dotične stranke. Jaz mu čestitam in mu želim vso srečo.

Oni dan sem šel v naše mesto Madison po raznih opravkih, sem tam videl stati na plitviku štiri

precej lepo rejene moške pred neko trgovino v živahnem pogovoru. Biti so morali gotovo kakšni trgovci, vsaj tako sem jih jaz "prešacal." Poznal pa nisem nobenega. Ko sem pa preslišal, da se njih pogovor vrti krog našega Lauscheja, sem pa malo bolj potegnil na ušesa. Tako eden stopi malo bolj naprej pred druge in pravi, da je Mr. Lausche fin dečko in bi bil res dober guverner, samo če bi pripadal drugi stranki, češ, da je stranka h kateri spada Lausche preveč avtokratična in da je na robu prepada. Drugi pa je naglo pripomnil, da on misli, da bo ta stranka v jeseni sfrčala s svojih stolčkov in da bodo volivci pri november-skih volitvah pometli z njo...

Vidite, take novice vlečem na ušesa, kjerkoli hodim in jih potem svetu sporočam. Saj zato pa so poročevalci, da imajo svoja dolga ušesa vedno obrnjena na vse kraje, kjer se le da priti zraven in potem pa poročajo svetu.

Ko se včasih malo potegnem kam na sprehod, da mi tako doma jezik popolnoma ne zastane, ker domačih govorance še vsi naveličamo, saj so vedno eno in isto, a moj jezik bi se pa najraje vrtel kar naprej, zato pa ni prav nič čudnega, če se me naveličajo poslušati.

Tako sem staknili oni dan tudi st. clairske bankirje. Reči pa moram, da so jako gosposki "gualnt" in pa tudi precej zastavni, saj nekateri nosijo precejšnje porče pred sabo, eni so pa bolj pod strop gledali skozi svoja očala. Zgledali so bolj "stinži" in varčni, a ne za sebe. Saj pravim, tak mora biti človek, če hoče kaj imet, kaj bi pa tudi raztresel denar za druge. Seveda oni mene niso poznali, ali pa me niso hoteli poznati, dasi so me pred leti imeli velikokrat pred očmi in prav žal mi je, da so me imeli. Pa kaj bi se taka gospoda ozirala po takih, ker oni lahko rečejo — mi smo mi.

Vidite, če je človek dovolj firben in nosi svoj dolgi nos na okrog, pa zavoha marsikaj. Tako si tudi čas preganjam iz dneva v dan. Ker so pa noči še precej dolge, zato tudi precej presmrčim, kajti v tem me pa nihče ne prekosil zlepa. Že sem si mislil, da če bodo šli zopet naši uradniki in pa železni stacionari v Kushlanovo kempo na oddih, naj bi vzeli mene s seboj, ker nihče izmed njih noče priznati, da smrči. Jaz jim bom prirejal take koncerte, kakršnih še niso slišali. To pa zato, ker mi je izpadlo že par zob in sedaj se pa sapa zaganja iz kraja v kraj pa dela tak šum kot bi se pripravljalo k največji nevihti — cvili, piska in bobni. Prav brez skrbi bi bili lahko, ker bi si gotovo nihče ne upal priti blizu kempe, tako muziko bi jim delal.

V enem zadnjih dopisov sem vam bil že povedal resnično zgodbo o naših brivcih, naj danes še dokončam. Tisti brivec, ki je meni zadnjič lase strigel in še nekaterim drugim, je res tisti dan dokončal svoje delo in je bil tisti njegov zadnji dan v brivnici, kajti legel je na bolniško po-

Za razvedrilo vojakom

V Clevelandu je en prostor, kjer dobe vojaki, mornarji in drugi člani ter članice naše bojne sile zastoj hrano in pošteno razvedrilo. Nad 600 kosil in večerj se servira tukaj vsak dan. To je znana Cathedral kantina, kjer patriotične organizacije s pomočjo prostovoljnih doneskov srežejo vojakom in mornarjem, ki so slučajno v mestu, pa nimajo tukaj nobenega svojega človeka. Vse to pa stane dosti denarja in treba je naprej in naprej trkati na dobra srca, da darujejo kak dolar. Zdarj vodijo kampanjo za nabiranje milodarov Kolumbovi vitezi. Denar lahko izročite tudi v uradu Ameriške Domo-vine. Vsak cent je hvaležno sprejet.

stelo in ob tednu umrl. Oba brivca, ki sta zapustila svet, sta bili že bolj srednje prvi je bil 70 in drugi je bil 66 let star; tretji brivec bil pa samo zbolel, se je pa par tednih zopet vrnil na delo in tako bo sedaj še boljši in bo treba še dlje čakati, bo prišlo na vrsto, ali pa morali nositi dolge lase, še precej novic, pa jih danes vseh povedal, da bo drugi kaj. Pozdrav.

Frank Lausche

Vse na svetu mirno spanje na svetu zdaj molči... mislim, ko sem si zavil nos, jo in začel na vse pretege pod kožo potem, ko sva s Jim je nekaj mencek polaj, pa se bo že vzdol in v prilegi oblezal, sem si mislil, ve, ali se ga je moje prvanje o strahovih kaj pa Morda prav zdajle kuka kovtra po sobi in čaka na človeku, ki naj jo privrne indijanski bojevniki glav. Morda je pa tudi skupaj pozabil, kot pozabil minutah na izgubljen marjašu.

Pa ni spal, ker iz njegove dihanje komaj slišno:

"Jack, ali spiš ali čuje svoje sanje premišljuje vpraša Jim po načinu, starem kraju fantje kletka pod oknom.

"Kajpada spim!" sem rekel.

"Saj ne spiš!"

"Če veš, da ne spim, pa vprašuješ? Kaj bi pa Najbolje je, da sva tisto kritični uri strahov. Kar pozabil na Indijance."

"Saj prav tisto je, ki me skrbi."

"Ne bodo te snedli ne, jaz pri tebi."

"O, ja, ti pa ti, ti mi pomoč, da se reče, ki si steni že napol mrtev od Kar mene najbolj skrbi pa par kapljic, ki jih imam ledenici."

"Kar potrpi, tisto bomo vnic predihali jutri."

"Saj to je tisto, kar me namreč, če bo še kaj jutri?"

"Zakaj ne bi ostalo, st. 18, amendment lepo nem v ledenici."

"Čakaj, ti me ne razume, likor jaz vem iz knjig, Indijanci zelo radi pijejo kaj ne?" bi rad vedel Jim.

"Strašno radi," mu reče.

"V tem oziru niso bili kot smo mi, kar nas sp pod to streho. Zganju "ognjena voda," kar je pomembnejše ime, kot "špaga," ali pa "železna Kaj pa ima opraviti naš Indijanci?"

"Vidiš, Jack, če bodo šli na domačo veselico, ta vidva s Krkotovim pa se prav lahko primere, kateri vtaknili svoj nos ajsbakso, pa bo adijo z kapljicami."

Well, priznati moram, ta Jimov pomislek vsega vanja vreden. Malo sem tical in premišljal, kako deva najboljše rešila, za vse prav, za nas in za ce, ko mi šinejo pametni glavo:

"Vidiš, Jim, ki kar dan govoriš! Kako bodo janci pili visko, če pa glav, te vprašam? Gmal pa zaspi."

"Imaš tudi nekaj prav, dil Jim ves zadovoljen, tako lepo rešila v ledenici tekoče zaloge v ledenici.

Ampak, v naši kempi še nekdo drugi pregraba o naši ledenici, kot bo kmalu.

Onstran pragozda

JAMES OLIVER CURWOOD:

Je grm divjega ribiza, čuče se s sladkobnim čr-
njakom i njih začel oku-
Miska, ki je ondi pravkar
je začela in izgi-
in Pik je opazil jasne oči
je žuželke, zroče vanj izpod
tega lista praproti. Pik je
svoj rep in bil poln prav
humorja, ki je tako oz-
nalo njegovega gospoda. Za-
lo je narahlo, skoraj prija-

tedaj mu je priletel na
zvok, da se mu je napelo
kakor bi mu otrpnilo.

koke kvišku, McKay!"
ri se je. Blizu njega je
mož. Takoj ga je spoznal.
ni prvi mož, čegar duh je bil
začutil tam pod
grovim grebenom, mož,

katerim je zdaj bežal nje-
govega, mož, čegar glas je
zasilil pred dvema dne-
voma v taborišču Zolte

—desetnik Ference Cas-
ty, od kraljevske severnoza-
padne jezde polije.

ko dvajset korakov da-
je stal McKay. Na hrbtu je
svoj nahrbtnik, a v roki

Cassidy, smehljajoč se
v očeh, mu je meril z av-
tomatsko pišto na prsi. Bil

je, na katerega bi noben
nikoli ne pozabil. Cassidy
gologlav in solnce se je
zalilo od njegovih rdečih

Toda njegovo obličje je
rdeče in v blede modrine
v njegovih očeh je vriskala

radost uspeha.
mo po tistih mesecih
je bilo zdaj te razbur-
je, te borbe moža proti

konci! Cassidy je vrgel
svojo karto in izigral.
minute po ukaz, naj

roke, se McKay ni ge-
sally ni ponovil svojega
je, saj si je bil svest udar-

je padel tako nepričako-
na nasprotnika in je bil
usmiljen, da mu je dal

pa se je Rogerjevo te-
globokim vzdihom preme-
Nahrtnik mu je padel

na pesek in veslo mu
porknilo iz roke. Počasi je
roke nad glavo, a Cas-

se je tiho zasmel.
nalo dni poprej bi bil Mc-
ponovil ta nasmeš hladno,

priznavajoč spretnost
ga, protivnika celo v tre-
lastne porazke. Danes

kakor da je bila v njem
duša.
njegove oči niso videle več

ga, bivšega Cassidyja, zve-
vianega svojim dolžno-
ga, viteškega neprijatelja,

ki bi ga rad tako ljubil,
ga ljubi brat brata, celo v
njega najbolj vztrajnega

nanjanja in zasledovanja. V
njemu je videl zdaj samo
Ves svet se je obrnil

in prav v uri nje-
ne največje obupa in
ne breznadejnosti je zla

ga poslala Cassidyja, da mu
ga odločilni udarec.
je besnost je zaplala v

je notranjosti, ko je dvi-
je roke. Ni mislil niti na
niti na smrt, niti na svo-

no. Pištola, namenjena mu na
mu ni pomenila nič. Zadu-
glas, kakor bi se davil, se

je iztrgal iz grla, in njego-
je kakor strela svig-
po revolverju.

Cassidy je zakričal:
stojte! Za boga, stojte—
v Pikovi duši je blisk-

je trenu kakor električ-
je — slutnja nečesa
je zakadil, je prst Cassidy-

je petelina na pištoli.
McKayevo orožje je bilo
je izven taške. Cassidy

je pomeril protivniku v ramo,
je ne ubil.
je naskok na Cassidyja

je prišel sočasno z gromom pi-

Na Slogovo

A. K.

Planina Stogovo med Debróm,
Kičevim, Galičnikom in Strugo
ter njene sosede Bistra, Jama in
Karaormanu so še vedno zani-
ve za prirodnjaka, lovca in ribi-
ča. Oddaljene so namreč od na-
selij in težko pristopne, ker tu
ni cest niti dobrih potov, ampak
samo konjske steze. V stenah
Stogova in Bistre domuje gams
in gnezdi planinski orel. V goz-
dovih Jame in Karaormana —
po naše "črnege lesa" — se po-
tikajo divje svinje, samotari še
poneki medvedja starina, zalezu-
je srne in drugo divjad krvočno-
ris ter se potepajo volkovi. Ne
manjka gozdnega jereba, goloba
duplarja in grivarja. V Garski
reki, Golemi reki in Presovčan-
ski reki, ki izvirajo v planinah,
je dovolj postrvi, ker jih razen
pastirjev redko kdo drugi pre-
ganja. Seveda so te "reke" le
navadni potoki ali za prebivalca
teh krajev je že vsaka večja gra-
pa z malo več vode "reka."

Hitro sem pregledal odpadli
tovor; škode nisem opazil nobe-
ne, saj je celo termos zdržal pa-
dec. Da bi se meni pešancu da-
la konjica uloviti, mi še v glavo
ni padlo. Čakal sem, da prideta
nazaj živinozdravnik in konje-
vodec. Prišla sta oba upehana
in znojna in prinesla zdravih
kovčeg. Bilo je že okoli poldne-
va. Konjevodec se mi je s pogle-
di revanžiral za lepe besede, izre-
čene na račun izgubljenega kov-
čega, našel v grmovju konjica,
ju spet natovoril in šli smo dalje
do Mislodeže, prve vasi pod Ka-
raormanom. Po dveh urah smo
bili pred občinskimi poslopjem.

Župan Nikola in njegov tajnik
sta se opravičevala, da se je ko-
silo ohladilo, češ, obveščena sta
bila o našem prihodu že za opol-
dne. Mi smo imeli dober tek in
pospravili skledo kozine.

"Na 'okovskih bačilih' je vse
prpripravljeno za konak, moramo
hiti, ker imamo še dobrih pet
ur hoje do tam ter se morate do-
bro odpočiti za jutrišnji lov," je
rekel župan Nikola. V Zboždi
se nam je pridružil poštar Boro
s staro martinico na ramenu in
izrazil upanje, da bo lov dober,
ker so pastirji v stelah pod Ba-
nim srtom opazili trop gamsov.

(Dalje prihodnjič.)

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

"Vedno obljudbljaš ali nikoli ne
prideš, da bi vsaj nekaj dni lovi-
li v Karaormanu in šli malo više
gor do Bagnega srta na divje
koze," mi je govoril Boro. V
službenem poslovanju sem se ne-
kolikokrat mudil v karaorman-
ski občini. Komaj sem našel to-
liko časa, da sem lovil v jutran-
njih urah nekega dne v avgustu
lanskega leta jerebe in dva uple-
nil in nekoliko popoldnevo ri-
baril v Golemi reki in ujel nekaj
postrvi za približek naši kuhin-
ji, ki smo jo imeli na orožniški
postaji. Pravega, samo za lov
odrejenega časa ni bilo.

V početku septembra sem si
vzel 5 dni dopusta z namenom,
da ga porabim edinole za lov v
Karaormanu in na Stogovem.
Ker je bil tja namenjen tudi
okrajni živinozdravnik, ker so se
pri ovcah na planinskih pašni-
kih pojavile garje in so mu kme-
tje iz Lokova, vasi ob vznožju
Stogova, poslali dva konjčka za
potovanje, sem svoj lovski načrt
tem laže uresničil.

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

grdo navado, da je vsako novo
puško poskusil na živem kristja-
nu, a je padel od roke svojega
nečaka pri delitvi plena, smo se
okoli osme zjutraj odpočili. Ho-
tel sem vzeti iz nahrbtnika ste-
klenico okrepčilne slivovke in
opazil, da se je tovor zmanjšal za
kovčeg s tinkturami, mazili in
brizgljami, namenjenimi zdrav-
ljenju ovac na planini. Grde be-
sedse so padale na konjevoce in
z živinozdravnikom sta se vrnila,
da poiščeta kovčeg. Jaz naj bi
pazil na konja. Nekako pol ure
sem opazoval konje, ko se je pod
menoj v potoku oglašala kotorna.
Izza skale se je pokazala drobna
glavica, oprezala po okolici in že
se je kotorna preletela do grma,
kjer sem sedel. Preletela se je
druga, tretja, streljal sem v letu
in tudi zadel, na konjica nisem
pomislil. Pok puške ju je tako
vznemiril, da sta v divjih skokih
zbežala proti grmovju in je ra-
vno tistemu, ki je nosil mojo ri-
sanico z daljnogledom, odpadlo
tovorno sedlo.

Hitro sem pregledal odpadli
tovor; škode nisem opazil nobe-
ne, saj je celo termos zdržal pa-
dec. Da bi se meni pešancu da-
la konjica uloviti, mi še v glavo
ni padlo. Čakal sem, da prideta
nazaj živinozdravnik in konje-
vodec. Prišla sta oba upehana
in znojna in prinesla zdravih
kovčeg. Bilo je že okoli poldne-
va. Konjevodec se mi je s pogle-
di revanžiral za lepe besede, izre-
čene na račun izgubljenega kov-
čega, našel v grmovju konjica,
ju spet natovoril in šli smo dalje
do Mislodeže, prve vasi pod Ka-
raormanom. Po dveh urah smo
bili pred občinskimi poslopjem.

Župan Nikola in njegov tajnik
sta se opravičevala, da se je ko-
silo ohladilo, češ, obveščena sta
bila o našem prihodu že za opol-
dne. Mi smo imeli dober tek in
pospravili skledo kozine.

"Na 'okovskih bačilih' je vse
prpripravljeno za konak, moramo
hiti, ker imamo še dobrih pet
ur hoje do tam ter se morate do-
bro odpočiti za jutrišnji lov," je
rekel župan Nikola. V Zboždi
se nam je pridružil poštar Boro
s staro martinico na ramenu in
izrazil upanje, da bo lov dober,
ker so pastirji v stelah pod Ba-
nim srtom opazili trop gamsov.

(Dalje prihodnjič.)

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Ob treh zjutraj smo odšli iz
Struge. Pri vasi Livada so nas
že v mraku napadli vaški psi in
živinozdravnik je bil primoran,
da je iz pištole streljal na psa
ter ga dobro zadel. Pritekli so
vaščani; bile so nevarne groznje,
slednjič smo se pobotali in dobi-
li svoboden prehod skozi vas.
Pri grobu kačaka Osmana Kice,
ki je po ljudskem izročilu imel

Jo Van Ammers-Kuller:

UPORNICE

ROMAN

Nicolaas in David sta drug lje.

poleg drugega počasi korakala čez ribji trg. Dva dobro oblečena, svojega stanu se zavedajo starejša gospoda, pred katerima je skoraj vsak mimoidoči spoštljivo snel klobuk.

"Čudni časi," je naposled spregovoril Nicolaas, ko sta dospela do ozke hiše ob Oude Rijn, kjer je stanoval z gospodinjo. "Skoraj se zdi, kakor bi se ves svet sukal okrog žensk."

"Zdaj se moram večkrat spomniti nekih očetovih besed," je mračno dejal profesor. Pazljivo je snel klobuk in si s črno obrobljenim robcem obrisal čelo, ki je bilo navzlic zimskemu mrazu razgoreto. "Nekoč mi je dal nasvet svojega očeta: Ne spuščaj se nikdar z nobeno žensko v posvetovanja. Čim začnejo mi moški pri ženskah s svojimi razlogi, je ob naš mir in ob našo veljavo."

POPOLN PUNT

Malo več kakor eno uro po tem mučnem pregovarjanju je privedla služkinja ženski obisk v paradno sobo vdove Berkhout. Ta je, čim je pozvonilo, odšla v spalnico, da si izmije od joka rdeče oči in da si zopet pravilno pritrdi avbico na sivih laseh, ki ji je zlezla na stran. Kako nespametno, da ni dala sporočiti, da je ni doma. Zdaj zares ni bila razpoložena za obisk. Kateri njenih znancev je bil pač utegnil priti — večina je že davno izrekla svoje soza-

Ko pa je odprla vrata v sobo, je bila zopet žalujoča vdova boljšega stanu. K sreči ni bilo za zdaj potrebno, da bi kdo vedel za njene strašne skrbi za golo življenje, ki je visela nad njeno glavo. Danes je bila še ugodna, odročila majorjeva gospa, katere žalni opravi bi tudi najstrožji kritik ne mogel ničesar oponesti.

Drobna, osivela žena se je dvignila z divana, skoraj breztelesen pojav brez turnire. Ljubezni, žalujoči izraz gospe Saartje se je umaknil nevoljni preplašenosti. Tujka? Kaj morda računa na njeno dobrotlost?

"Ljuba, uboga Saartje," je spregovoril glas, čigar rahli tujji prizvok je vzbudil v vdovi zabrisane spomine. "Koliko let se pač že ...?"

"Oprostite ... vi ste ... menda nisi ti? Bog v nebesih ... ali je mogoče! Miebetje! Miebetje Sylvain!"

In že sta si ležali v objemu. Preteklost, daljno kraljestvo njene mladosti, je navalila na Saartje in je stala porazno jasno pred njo. Vse neznanske nade, ki jih je stavila v življenje, vsi načrti, ki sta jih kovali z Miebetjejo, vsa ljubezenska bolečina, ki sta jo skupaj z Miebetjejo objokovali ... Potem je videla bedo svojega vsakdanjega življenja pred seboj: njeino življenje je minilo, ničesar ni mogla več pričakovati razen

bede in ponižanja. Pred kratkim je še krčevito hotela verjeti v svojo mladost, zdaj pa je bila, kakor njena sorodnica, stara, osivela žena.

Sedeli sta na divanu in Miebetje Sylvain je videla v okenškem zrcalu kos tkega, gospoškega kanala, isto drevje in ista slemena, po katerih se je ozirala kot majhna, osemnajstletna stvarca, ko je pod stroгим nadzorstvom tete Pietjeje pletla nogavice in preklinjala usodo, ki jo je ustvarila kot deklico.

Soba je bila izpremenjena, da bi je skoraj ne spoznala, in vendar so se davni časi strahotno jasno zgrnili okrog nje, ko je vstopila in vdihavala duh brezsolnega, le redko zračenega stanovanja, duh po ljudeh, po kafri, tobaku in izgoreli šoti. To je bil, kakor se ji je zdaj zazdelo, duh holandskega domačega življenja, ki je po toliko letih prebudil v njej isti tesnobi, skoraj telesno neugodje drameči občutek.

Videla je zopet samo sebe, kako je ob tihih večerih sedela za zrcalno svetlo, jajčasto mizo ... Čula je hreščanje peres v naslanjaču strica Coornvelta in njegov polni, ukazujoči glas, ki jo je še po njenem begu tako

dolgo plašil v sanjah.

O tem begu je zdaj pripovedovala Saartjeji in o spremembah polnem poznejšem življenju, ki nikakor ni bilo tako bogato z zanimivimi pustolovčinami, kakor si je pa zamišljala debela, sanjarska vdova. Po petih letih, odkar je zapustila Holandsko, se ji je po trdem delu, po neštetihih skrbih in ponižanjih v Parizu posrečilo, da se je zblížala z neko holandsko družino, ki je prebivala v kolonijah. Ti ljudje so jo vzeli s seboj v Surabaya, da bi vzgajala njih otroke, in kmalu se je zakoreninila v družini, kakor bi bila njihova. Šele čez osemnajst let je z dvema hčerama prispela nazaj v Evropo. Z njima je prebivala v Parizu, dokler se nista dami zaradi vojnih posledic leta 1870 in zaradi nevarnega tamkajšnjega življenja, kakršno je postalo po punktu komune, preselili v Haag. Tam je v minulemu letu Miebetjeji prijateljici pobrala drugo za drugo počasna mrzlica, ki sta jo prinesli iz južnih krajev.

"Torej se nisi poročila?" je vprašala vdova s tako očitno grenkim razočaranjem, da se in njegov polni, ukazujoči glas, ki jo je še po njenem begu tako

jela, da si osvojila v Indiji srce kakega naboba s tonami zlata. "Nisem se marala poročiti," je grenko, določno djala Miebetje. "Kar sem doživela v Leidenu, mi je enkrat za vselej vzelo vero in ljubezen in v pristnost moških priseg."

"Ljubezen ..." je vzkliknila okrogla vdova z zamišljenim naglasom. "Da, v ljubezen verjamemo, dokler smo mlade in zale; kadar pa minejo najlepša leta in če nimajo starši velikega premoženja, potem pograbi-

mo z obema rokama, ako se lahko stanu primerno poročimo."

"Saj jaz sem imela svojo službo in se mi zaradi tega ni bilo treba poročiti," je ponosno odvrnila Miebetje. "Po čudnem

naključju sem pa vendarle prišla do premoženja; prijateljici sta me postavili za svojo dedinjo."

"Torej vendar! Saj sem si zmeraj mislila," je vzdihnila Saartje in vitka, postarna žena v svoji skrajno preprosti obleki se ji je naenkrat zazdela odana z lesketajočim se, zlatim sijajem. "Ah, tisočkrat sem se pokesala, da nisem pobegnila s teboj!"

"Denar, ki sem ga podedovala, mi je zaupan, da ga upravljam," je pripovedovala ona druga s strogo resnobo, ki jo je skoraj oplašila. "Moji prijateljici sta bili prav istega mišljenja o nevrednem položaju žene v tej deželi kakor jaz. Najprej v Parizu, potem pa v Ha-

gu smo se skupaj bojevali za ženske pravice. Obrestni denarja so namenjene za pomoč ženskam do nezakonskega in da se jih čim več reši ženstva."

Nehote je morala vdova khout nekaj požreti, kar je zataknilo v grlu. Z njo je izdajal začudenje in ko razočaranje, je vprašala: "Ali hočeš s tem reči, viš po tej gnusni modi iz ženskih moške, in da jaš svoj denar za to emancipacijsko gibanje?"

(Dalje prihodnjič)

Atentat na pokojnega sednika Lincolna je bil v Ford gledališču v Washingtonu, D. C.

1880

1944

NAZNANILO IN ZAHVALA

V tužni žalosti nad nenadomestljivo izgubo naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je bela žena smrt posegla v našo družino in nam ugrabila ljubljenega in dobrega soproga

John Ujčić

ki je 25. januarja 1944 nenadoma izdihnil svojo dušo, zadet od srčne kapi. Star je bil 63 let in doma iz vasi Veliko Brdo pri Ilirski Bistrici na Notranjskem. Ameriki se je nahajal 37 let. Njegovo truplo smo položili 28. januarja 1944 po opravljenih cerkvenih obredih v cerkvi Presvetega Srca Jezusovega k večnemu počitku na Holy Cross pokopališče v Akronu, Ohio.

V dolžnosti si štejem, da se tem potom iskreno zahvalim Rev. Matt A. Jagru, Rev. Stanko in Rev. Kovac za opravljene cerkvene pogrebne obrede. Ravno tako najlepša hvala pogrebniemu zavodu John Topoloski za izvrstno urejen pogreb.

Moja dolžnost je, da se najlepše zahvalim vsem onim, ki so položili tako krasno cvetje in vence h krsti dragega pokojnika. Vaš izraz spoštovanja mi je bil v veliko tolažbo. Zahvalo naj prejmejo sledeči:

Mr. in Mrs. Anthony Čekada, Mr. in Mrs. John Ujčić iz 906 Tuscarawas Ave., Mr. in Mrs. John Ujčić in družina, Mr. in Mrs. Anthony Skrabla in družina, Mrs. Joseph Ujčić, Sr., Mr. in Mrs. Joe in Alice Ujčić, Mr. in Mrs. Rudy Ujčić, Mr. in Mrs. John Spetič, Mr. in Mrs. A. Bomback, Mrs. J. Hiti in družina, Mr. in Mrs. Henry Muren, Mr. in Mrs. Joe Voros, društvo Domovina, Mr. in Mrs. Frank Stifanic, župan Ray Dobbs in Mrs. Dobbs, in sledeči klubi in organizacije: Slovenski lovski klub Barberton, O., klub Kras, dram. klub Slovenija, The 20 Year Club, The Pipe Shop, The Pipe Shop Foreman, Columbia Chemical Workers, Local 18013, John's Friends of the Columbia Chemical Co.

Dalje se želim najlepše zahvaliti vsem, ki ste darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir in pokoj duše ranjkega in sicer:

Mrs. J. Shabec in družina, Mrs. Mary Železnikar, Mr. in Mrs. Jerry Snyder, Mr. in Mrs. John Ujčić, Miss Ann Vuyovich, Mr. in Mrs. Joe Skerl, Mr. in Mrs. Anthony Stopar, Mrs. Jennie Hiti, Mr. in Mrs. Ivan Gradišar, Mr. in Mrs. Joe Lukežič, Mr. in Mrs. John Beltič, Mr. in Mrs. John Stopar, Mr. in Mrs. Fred Gerbec, Mr. in Mrs. Anthony Čekada, Mr. in Mrs. Pavlič, Mrs. Purgar, Mr. in Mrs. Anthony Gradišar, Jr., Mr. in Mrs. Frank Sterling, Sr., Mr. in Mrs. Joe Ujčić, Jr., Sgt. in Mrs. E. O. Hanic, Mr. in Mrs.

John Spetič, Mr. Frank Ambrožič, Mrs. Lucy Zupac, Mr. in Mrs. Matt Usnik, Mr. in Mrs. Anton Devjak, Mr. in Mrs. Frank Dutchman, Mr. in Mrs. Jack Verhove, Mr. in Mrs. Jakob Caserman, Mr. in Mrs. George Hummel, Miss Mary Polk, Mr. in Mrs. Stephen Trenta, Mr. in Mrs. Martin Cermel, Wooster, O., Mr. in Mrs. Anthony Valentič, Mr. in Mrs. F. Stefanic, Cleveland, O., Mr. in Mrs. Paul Valentič, Mr. Peter Stetz, Mrs. Strazan, Mrs. Veres, družina Udovič, Bessemer, Pa., Mrs. Semrov, družina Vičič, Wooster, O., Mr. in Mrs. Frank Cie, Mr. in Mrs. Joseph Kovach, Lorain, O., Mr. in Mrs. Jerney Penko, Mr. in Mrs. Louis Božič, Lorain, O., Mr. in Mrs. Louis Semrov, Mr. in Mrs. John Ambrožič, Mrs. Louis Segulin, Pa., Mr. in Mrs. Frank Segulin, Pa., Mr. in Mrs. Polk, Vujevič, Mr. in Mrs. Charles Polk, Mr. Frank Plahuta, Wooster, O., Mr. in Mrs. John Spetič, Mr. in Mrs. Joe Lipovac, Misses Jennie in Annie Bertonecel, Mr. in Mrs. Fred Udovič, Mr. in Mrs. Frank Spetič, društvo sv. Jozefa št. 110 KSKJ, društvo Domovina, društvo sv. Martina, št. 44 ABZ, po-družnica št. 1 SMZ, The Holy Name Society.

Najlepša hvala tudi vsem, ki ste prišli pokojnika pokropiti, ko je ležal na mrtvaškem odru ter vsem, ki ste se udeležili njegovega pogreba.

Hvala sledečim, ki so dali svoje automobile brezplačno na razpolago pri pogrebu: Mrs. Jennie Hiti, John Ujčić, Anthony Čekada, Joe Lipovac, Joe Voros, The C. C. W. L. 18013, The Columbia Chemical Co.

Najlepša hvala članom raznih društev, katerih je bil pokojni član, ki so nosili krsto in ga položili k večnemu počitku.

Ako sem slučajno pomotoma izpustila ime katerega, prosim, da mi oprostite ter se vam enako najlepše zahvalim.

Ti pa, nepozabni in dobri soprog, počivaj mirno, počivaj sladko v ameriški zemlji, dokler naju angeljski klic zopet združi nad zvezdami. Večna luč naj Ti-sveti in dobri Bog naj Ti bo plačnik.

Zalujoča soproga:

FRANCES UJČIČ

Zapušča tudi po pol sestrji Josephine Segulin in po pol brata Joe Ujčića Barberton, Ohio, 13. marca 1944.

Lepotilni salon na prostem. — Gornja slika nam predstavlja dve vojaški bolničarki, ki sta z našo armado nekje v Italiji, pri lepotilnem delu na prostem. Leva na sliki je Lt. Gene F. Cornish, katere frizura je že v redu in desna, ki si umiva lase pa je Lt. Helen Zasodil.

ODGOVORI ZA INCOME TAX

Ako greste na davčni urad ali kakemu drugemu izvedencu, da vam izpolni polo za dohodninski davek, izrežite najprej doma ta vzorec in ga izpolnite sami doma, kolikor vam je znano. Potem ga pa vzemite s seboj in pokažite izvedencu, da bo iz tega napravil vašo dohodninsko polo.

S tem boste prihranili mnogo časa sebi in uradniku, ki vam bo pomagal izpolniti davčno polo. Vsdite se doma in zapišite po vaši najboljši zmožnosti na vseh 12 vprašanj, ki so navedena tu spodaj.

Važno! Točka 1 na spodnjem vzorcu pravi, da morate prinesiti s seboj listino, ki kaže, koliko davka vam je odtrgal letos vaš delodajalec.

Točka 2 pa pravi, da morate prinesiti s seboj tudi listino, ki kaže, koliko dohodninskega davka ste plačali za leto 1942.

- Form W-2 furnished you by your employer showing wages received and tax withheld.
- Form 1125 sent you by the Collector of Internal Revenue with the blank forms for 1943 showing tax reported and amount paid for 1942.
- NAME
- ADDRESS
- SALARY, WAGES, ETC.
(If you have worked other places, list each) (
- UNION DUES OTHER EXPENSES
- INTEREST ON BANK DEPOSITS
- OTHER INCOME
(Dividends, Annuities, Earnings of Minor Child, Alimony, etc.)
- INCOME FROM RENTAL PROPERTY
EXPENSE OF RENTAL PROPERTY: TAXES
INTEREST ON MTG. REPAIRS
INSURANCE WATER BILL
DEPRECIATION: COST OF BUILDING
COST OF LAND
- CONTRIBUTIONS: CHURCH COMMUNITY FUND
RED CROSS OTHER CHARITIES
- INTEREST PAID ON LOANS OR MORTGAGES
- TAXES PAID REAL ESTATE AUTO LICENSE
AUTO USE STAMP
- GASOLINE TAX: NO. OF MILES NO. OF GALS.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki ... Posluje že 50. leto

Članstvo 39,200 Premoženje \$5,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 127.24%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, poštini in nadosolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 18. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate sedanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogoče in bogate katoliške podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St.

Joliet, Ill.